
sannyAsAche gIta

संन्यासाचे गीत

Document Information

Text title : sa.nnyAshAche.n gIta

File name : sannyasagiitaa.itx

Category : vedanta, yoga, sAhitya, vivekAnanda

Location : doc_yoga

Author : Swami Vivekananda

Transliterated by : Sunder Hattangadi

Latest update : Dec. 27, 1997

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

September 17, 2023

sanskritdocuments.org

સન્યાસાચે ગીત

॥ સંન્યાશાચે ગીત ॥

ભગવદ્પૂજ્યપાદ સ્વામી વિવેકાનંદકૃત

Song of the Sannyasin

યા સુપ્રસિદ્ધ કવિતેયા સ્વામી મોક્ષાનંદકૃત મરાઠી અનુવાદ

જાગવ સ્વન, જે ગીત જન્મલે ગિરિગવ્હરી દૂર વની
ઐહિકતેયા કધી ગંધહી પોચુ ન શકલા જ્યા વિજની
શાંતિ જયાચી ભંગુ ન શકલી કામસુખાચી આસ કધી
વિચલિત તિજલા કરૂ ન ધજલા ધન-કીર્તીયા શ્વાસ કધી
ચિત્સત્યાયા પ્રવાહ જેથે અખંડ ભાવે ઝરઝરલા
આણિ સ્રોતહી આનંદાયા દોહોપાઠી ઝુળઝુળલા
નિર્ભય ધીરા, હે સંન્યાસી, કર સ્વન ઉદિત મહાન
ગા તે ઉદાત્ત અમૃત ગાન ઐં તત્સત્ ઐં ! ॥ ૧ ॥

તોડ તુઝી તી સર્વ બંધને, કરિતિ બદ્ધ તુલા સાચી
કાળ્યા હિણકસ ધાતૂચી વા લખલખણાર્યા હેમાચી
પ્રેમ-દ્વેષ અન્ શુભાશુભાચી આણિક સગળ્યા ઢંઢાંચી
તોડ તુઝે તે સર્વ પાશ રે, જખડતિ તુજલા જે સાચી
કુરવાળીલે, તાડિયલે વા, દાસ કધીહી મુક્ત નસે
ગુલામ સંતત ગુલામ અસતો, જાણુન ઘે હે સત્ય અસે
કનકાચ્યા જરિ અસલ્યા બેડ્યા, દુર્બલ નસતી જખડાયા
સમર્થ ત્યાહી બદ્ધ કરાયા, મહણુનિ જુગારી દૂર તયા
નિર્ભય ધીરા, હે સંન્યાસી, કર સ્વન ઉદિત મહાન
ગા તે ઉદાત્ત અમૃત ગાન ઐં તત્સત્ ઐં ! ॥ ૨ ॥

અજ્ઞાનાચે તિમિર જાઉ દે, ભુલવી તુજ જે આભાસે
-મંદ સ્ફુરણે; ઉદાસતેચે ઘનાવરી ધન રચિતસે

जुवन-तृषणा शमवी कायम; इरकट ओढी जुवाला
जन्माभागुनि मरणा नेछ, मरणाभागुनि जन्माला
अछं जिंकतो जो नर येथे, तोय जिंकतो सर्वाला
जाणुन घे या सत्याला अन् कधीडी न वश छो ' मी ' त्वाला
निर्भय धीरा, छे संन्यासी, कर स्वन उदित मछान
गा ते उदात्त अमृत गान अँतत्सत् अँ ! ॥ ३ ॥

जये पेरिले तोयि भोगि कृण, कारण कार्या प्रसवितसे
शुभापासुनी शुभयी छोते, अशुभापासुनि अशुभ तसे
नियमातुनि छ्या म्छणती ज्ञाते, ठकः् कुणी कधीडी सुटत नसे
जो कोणीडी देछ धारितो, भंघन त्याला लागतसे
असे सत्य छे; परंतु आत्मा नामरुपातीत असे
मुक्त असे तो सदा सर्वदा, अनुभव आता तत्त्वमसि
निर्भय धीरा, छे संन्यासी, कर स्वन उदित मछान
गा ते उदात्त अमृत गान अँतत्सत् अँ ! ॥ ४ ॥

आछ-बाबा पिता-पुत्र अन् पत्नी मित्रय छे नित्य
अशीय स्वप्ने भघती पोडण, कणले त्याना नय सत्य
अलिंग आत्मा पिता कुणाया, पुत्र कुणाया अन् मित्र ?
शत्रु कुणाया असू शडे, जो अद्रय भावे सर्वत्र ?
सकल असे छा अप्ठं आत्मा, त्याछुन दुसरी नय सत्ता
विशुद्ध आत्मा तत्त्वमसि , तू केवण अनुभव छा आता
निर्भय धीरा, छे संन्यासी, कर स्वन उदित मछान
गा ते उदात्त अमृत गान अँतत्सत् अँ ! ॥ ५ ॥

आछे केवण ऐक्य आत्मा, ज्ञाता आणि मुक्त सदा
नाछि तयाला नाम-रुपडी, अथवा कसली कलंकता
राछे त्यातय माया त्यायी, पाछि स्वप्ने छी सारी
साक्षिरुप तो, भासतसे परि जुवन जगन्मय व्यवहारी
तूय अससि तो विशुद्ध आत्मा, अनुभव आता तत्त्वमसि
विश्वव्यापी अतीत परि तो, जाणुन घे त्या स्वरुपासि
निर्भय धीरा, छे संन्यासी, कर स्वन उदित मछान
गा ते उदात्त अमृत गान अँतत्सत् अँ ! ॥ ६ ॥

કુઠે શોધસી મુક્તીલા તૂ, મિત્રા, હિંદુનિ બાહેરી ?
 ઇહ-પરલોકહિ સમર્થ નાહી મુક્તી ધાવયા સંસારી
 વ્યર્થચ આહે તુઝા શોધ તો ગ્રંથાંવરિ અન્ દેવગૃહી
 નિજ હસ્તે તૂ ધરવી દોરી, તીચ ઓઢતે તુજ ગેહી
 સોડ તુઝી તી પકડ તીવરી, શમેલ તેવ્હા તળમળ તી
 હોઈલ અંત તુઝયા દુઃખાંચા, હૃદયી ઘેઈલ ચિર-શાંતી
 નિર્ભય ધીરા, હે સંન્યાસી, કર સ્વન ઉદિત મહાન

ગા તે ઉદાત્ત અમૃત ગાન ઐતત્સત્ ઐ ! ॥ ૭ ॥

તવ હૃદયાતુન બોલ નિઘૂ દે, શાંતિ મિળાવી સકળાસ
 ભીતિ નસે તી માઝ્યાપાસુન, સ્થિરચર કોણયા જીવાસ
 સ્વર્લોકાતીલ દેવગણી અન્ સરપટણાર્યા જીવાત
 ' મી ' ચ અસે તો અંતર્યામી આત્મા અવઘા હૃદયાત
 ત્યજિતો ' મી ' તી સર્વ જીવને, ઇહપરલોકી જી અસતી
 સ્વર્ગી ભૂતળી નરકાંમધ્યે બહુવિધ લોકી જી વસતી
 ત્યજિતો સાર્યા આકાંક્ષાહી શંકા સંશય અન્ ભીતી
 કારણ ત્યાંચા સ્વભાવ હા, કી ચિત્તાલા ત્યા ભ્રમવીતિ
 અશાપ્રકારે આત્મબલાને તોડ બંધને તવ સારી
 સુખદુઃખાંચે પાશ સકળ હે બેઝયા જણુ યા સંસારી
 નિર્ભય ધીરા, હે સંન્યાસી, કર સ્વન ઉદિત મહાન

ગા તે ઉદાત્ત અમૃત ગાન ઐતત્સત્ ઐ ! ॥ ૮ ॥

જાઓ રાહો દેહ કસાહી, વિચાર ત્યાચા નચ વ્હાવા
 કાર્ય તયાચે સરલે આતા કર્મપ્રવાહી તો જાવા
 કુણી અર્પુ દે પુષ્પહાર વા લાથાડુ દે દેહાલા
 નકો મહણુ તૂ કાહિચ કોણા, અંતરિ જાણુન આત્યાલા
 નિંદા નિંદકા, પૂજ્ય પૂજકા અભેદ લાભે જ્યા સ્થાની
 સ્તુતિ વા નિંદા નસતી તેચે, જાણુન રાહી શાંત મની
 નિર્ભય ધીરા, હે સંન્યાસી, કર સ્વન ઉદિત મહાન

ગા તે ઉદાત્ત અમૃત ગાન ઐતત્સત્ ઐ ! ॥ ૯ ॥

કામ, નામ અન્ ધનાભિલાષા ચિત્તી જ્યાચ્યા વસતાત
 પ્રકટ ન હોઈ પ્રકાશમય તે સત્ય તયાચ્યા હૃદયાત
 જો કોણી નિજપત્ની-ભાવે નારી-ચિંતન કરીતસે

सिद्ध कधीडी तो नर नाही, जाणुन घे डे सत्य असे
 अल्पडी वस्तूमाजु जयाला स्वामित्वाच्या बोध असे
 आण्णि कोधडी ज्या व्यक्तीला बद्ध कडुनी ठेवितसे
 मायाजालामधुनी तो नर पार कधी नय जाउ शके
 भडणुनी यांना त्यजुनी बंधो, पूर्णपणे तू राखि सुभे
 निर्भय धीरा, डे संन्यासी, कर स्वन उदित मडान
 गा ते उदात्त अमृत गान ॐतत्सत् ॐ ! ॥ १० ॥

नको निकेतन तुजे स्वतःचे, राखि मोकणा तू आता
 बद्ध कोण ते घर डे मित्र, तुजला करिते गुणवंता?
 नील गगन डे छप्पर तूजे, तृणमय भूमी तव शय्या
 दैववशे जे मिणे अन्न ते, पुरते देडा राप्पाया
 शिजवे, कस्ये असेल त्याच्या विचार मुण्णिडी मनी नसो
 सदा वाडत्या नदीप्रमाणे मुक्त तुळा ' तू ' सदा असो
 पाणी अथवा अन्न काडीडी, त्या धीराला ना मणवी
 जाणतसे जो स्वरुप अपुले, मडान आत्मा तो मिणवी
 निर्भय धीरा, डे संन्यासी, कर स्वन उदित मडान
 गा ते उदात्त अमृत गान ॐतत्सत् ॐ ! ॥ ११ ॥

काखि अल्प जन सत्य जाणती, एतर द्वेश तव करतील
 लक्ष न तिकडे धावे धीरा, जरी तुला ते डसतील
 जागो-जागी भ्रमण करी तू, मुक्ता, तुज डे सडज घडे
 साख्य करी बद्धांना जाण्या माया-मोडापवीकडे
 देड-मनाच्या कष्टाची तू सोडुन देड भीति अता
 मोड-सुभाच्या शोध न घेड, करिसी कुणा जै सडायता
 सुभ-दुःभाच्या पार जाउनी अथल रडावे सदा मनी
 परमात्म्याच्या प्राप्तीसाठी सेवारत तू डोड ङणी
 निर्भय धीरा, डे संन्यासी, कर स्वन उदित मडान
 गा ते उदात्त अमृत गान ॐतत्सत् ॐ ! ॥ १२ ॥

प्रारब्धाच्या क्षय डोड तो, निशिदिन असा स्थिरवृत्ती
 साधन करुनी अवियल लावे, दे जुवाला थिरमुक्ती
 नंतर पुनरपि जन्मय नाही, कारण तेथे द्वैत नसे
 ' मी ' नाही अन् ' तू ' डी नाही, देव न मानव कोण्णि असे

આત્મરૂપ મી શ્કઃ્ સર્વચ ઝાલો, ચિદાનંદમય ચિરવાસી
 અહં અસે હે ઇદં સર્વહી જાણુન ઘેઈ ઠકઃ્ તત્ત્વમસિ ઠકઃ્
 નિર્ભય ધીરા, હે સંન્યાસી, કર સ્વન ઉદિત મહાન
 ગા તે ઉદાત્ત અમૃત ગાન ઐતત્સત્ ઐ ! ॥ ૧૩ ॥

જીવન વિકાસ , જા । ૧૯૯૫ અંક ; રામકૃષ્ણ મઠ, નાગપૂર

THE SONG OF THE SANNYASIN

Wake up the note! the song that had its birth
 Far off, where worldly taint could never reach;
 In mountain caves, and glades of forest deep,
 Whose calm no sigh for lust or wealth or fame
 Could ever dare to break; where rolled the stream
 Of knowledge, truth, and bliss that follows both.
 Sing high that note, Sannyasin bold ! Say—

' Om Tat Sat, Om ! '

Strike off thy fetters ! Bonds that bind thee down,
 Of shining gold, or darker, baser ore;
 Love, hate—good, bad—and all the dual throng,
 Know, slave is slave, caressed or whipped, not free;
 For fetters though of gold, are not less strong to bind;
 Then, off with them, Sannyasin bold ! Say—

' Om Tat Sat, Om ! '

Let darkness go; the will-o'-the-wisp that leads
 With blinking light to pile more gloom on gloom.
 This thirst for life, for ever quench; it drags
 From birth to death, and death to birth, the soul.
 He conquers all who conquers self . Know this
 And never yield, Sannyasin bold ! Say—

' Om Tat Sat, Om ! '

' Who sows must reap,' they say . ' and cause must bring
 The sure effect; good,good; bad, bad; and none

Escape the law . But whoso wears a form
 Must wear the chain.' Too true; but far beyond
 Both name and form is Atman, ever free.
 Know thou art That, Sannyasin bold ! Say—
 ' Om Tat Sat, Om ! '

They know not truth, who dream such vacant dreams
 As father, mother, children, wife and friend.
 The sexless Self ! whose father He ? whose child ?
 Whose friend, whose foe is He who is but One ?
 The Self is all in all, none else exists;
 And thou art That, Sannyasin bold ! Say—
 ' Om Tat Sat, Om ! '

There is but One—The Free— The Knower—Self !
 Without a name, without a form or stain.
 In Him is Maya, dreaming all this dream.
 The Witness, He appears nature, soul.
 Know thou art That, Sannyasin bold ! Say—
 ' Om Tat Sat, Om ! '

Where seekest thou ? That freedom, friend, this world
 Nor that can give . In books and temple vain
 Thy search . Thine only is the hand that holds
 The rope that drags thee on . Then cease lament,
 Let go the hold, Sannyasin bold ! Say—
 ' Om Tat Sat, Om ! '

Say, ' Peace to all : From me no danger be
 To aught that lives . In those that dwell on high,
 In those that lowly creep, I am the Self in all !
 All life both here and there, do I renounce,
 All heavens, and earths and hells, all hopes and fears.
 Thus cut thy bonds, Sannyasin bold ! Say—

' Om Tat Sat, Om ! '

Heed then no more how body lives or goes,
Its task is done . Let Karma float it down;
Let one put garlands on, another kick
This frame; say naught . No praise or blame can be
Where praiser, praised, and blamer, blamed are—one.
Thus be thou calm., Sannyasin bold ! Say—

' Om Tat Sat, Om ! '

Truth never comes where lust and fame and greed
Of gain reside . No man who thinks of woman
As his wife can ever perfect be;
Nor he who owns the least of things, nor he
Whom anger chains, can ever pass thro' Maya's gates.
So, give these up, Sannyasin bold ! Say—

' Om Tat Sat, Om ! '

Have thou no home . What home can hold thee, friend ?
The sky thy roof; the grass thy bed; and food,
What chance may bring, well cooked or ill, judge not,
No food or drink can taint that noble Self
Which knows Itself . Like rolling river free
Thou ever be, Sannyasin bold ! Say—

' Om Tat Sat, Om ! '

Few only know the truth . The rest will hate
And laugh at thee, great one; but pay no heed.
Go thou, the free, from place to place, and help
Them out of darkness, Maya's veil . Without
The fear of pain or search for pleasure, go
Beyond them both, Sannyasin bold ! Say—

' Om Tat Sat, Om ! '

Thus, day by day, till Karma's powers spent

Release the soul forever . No more is birth,
Nor I, nor thou, nor God, nor man . The ' I '
Has All become, the All is ' I ' and Bliss.
Know thou art That, Sannyasin bold ! Say—
' Om Tat Sat, Om ! '

Composed at the retreat of Thousand Island Park, New York, in July 1895, where Swami Vivekananda lived for seven weeks with some of his disciples in order to give them spiritual training . ' There were 12 of us,' a disciple writes, ' and it seemed as if Pentecostal fire descended and touched the Master . One afternoon, when he had been telling us of the glory of renunciation, of the joy and freedom of those of the ochre robe, he suddenly left us, and in a short time he had written his Song of the Sannyasin , a very passion of sacrifice and renunciation .

See Marathi, Hindi, Bangla, Sanskrit translations at
<https://maasarada.blogspot.com/2015/06/uthaao-sanyaasi-uthao-se-taan-himaadritml>
There is one another sanyAsagItI in Marathi available in audio on this site.

Encoded and proofread by Sunder Hattangadi.

sannyAsAche gIta

pdf was typeset on September 17, 2023

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

